

स्ववीक्षणेनैव विनष्टातमिस्रादृग्येषां तेभ्यः क्षेममभयमर्थदृशं तत्त्वज्ञानं च ॥ २१ ॥ अभीयुः प्रत्युज्जग्मुः ॥ २२ ॥ प्रीत्या उत्फुल्लानि आननानि
आशयाः अंतःकरणानि च येषां ते कैः शिरोभिः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ तदभिप्रेत्य अंगीकृत्य तत्तदा उभाभ्यामपिताभ्यां मद्गृहादन्यस्य गेहं यातीति
अलक्षितः अविदितः यद्वा उभाभ्यां रूपाभ्यां तदलक्षितः ताभ्यामलक्षित इति ॥ २६ ॥ २७ ॥ उद्धर्षमुद्रतर्हर्षहृदयं यस्य अस्त्रैराविलेक्लिने ईक्षणेय

तेभ्यः स्ववीक्षणविनष्टमिस्रादृग्यः क्षेममंत्रिलोकगुरुरर्थदृशं च यच्छन् ॥ शृण्वन् दिगंतधवलं स्वयशोऽशु
भग्नं गीतं सुरैर्नृभिरगाच्छन् कैर्विदेहान् ॥ २१ ॥ तेऽच्युतं प्राप्तमाकर्ण्य पौराजानपदानृप ॥ अभीयुर्मुदिता
स्तस्मै गृहीतार्हणपाणयः ॥ २२ ॥ दृष्ट्वा तत्तमं श्लोकं प्रीत्युत्फुल्लाननाशयाः ॥ कैर्धृतां जलिभिर्नेमुः श्रुतपूर्वा
स्तथामुनीन् ॥ २३ ॥ स्वानुग्रहाय संप्राप्तं मन्वानौ तं जगद्गुरुम् ॥ मैथिलः श्रुतदेवश्च पादयोः पेततुः प्रभोः ॥ २४
न्यमंत्रयेतां दाशार्हमातिथ्येन सह द्विजैः ॥ मैथिलः श्रुतदेवश्च युगपत्संहतां जली ॥ २५ ॥ भगवांस्तदभिप्रे
त्य द्वयोः प्रियचिकीर्षया ॥ उभयोराविशद्वेहमुभाभ्यां तदलक्षितः ॥ २६ ॥ श्रोतुमप्यसतांदूराज्जनकः स्वगृहा
गतान् ॥ आनीतेष्वासनाग्रेषु सुखासीनान् महामनाः ॥ २७ ॥ प्रवृद्धभक्त्या उद्धर्षहृदयास्त्राविलेक्षणः ॥
नत्वा तदंघ्रीन् प्रक्षाल्य तदपोलोकपावनीः ॥ २८ ॥ सकुटुंबो वहन्मूर्ध्ना पूजयां चक्र ईश्वरान् ॥ गंधमाल्यां व
राकल्पधूपदीपार्घगोवृषैः ॥ २९ ॥ वाचामधुरया प्रीणन्निदमाहान्नतर्पितान् ॥ पादावंकगतौ विष्णोः संस्पृ
शन् शनकैर्मुदा ॥ ३० ॥ राजोवाच भवान्हि सर्वभूतानामात्मा साक्षी स्वदृग्विभो ॥ अथ न स्वल्पदां भो
जं स्मरतां दर्शनं गतः ॥ ३१ ॥ स्ववचस्तद्वतं कर्तुमस्मद्गोचरो भवान् ॥ यदा त्वैकांतभक्तान्मे नानंतः श्री
रजः प्रियः ॥ ३२ ॥ को नु त्वच्चरणां भोजमेवं विद्विस्तु जेतुमान् ॥ निष्किंचनानां शांतानां मुनीनां यस्त्वमा
त्मदः ॥ ३३ ॥ यो वतीर्य यदोर्वशे नृणां संसरतामिह ॥ यशोवितेने तच्छांत्यै त्रैलोक्यवृजिनापहम् ॥ ३४ ॥

स्य सः स एव स च ॥ २८ ॥ ईश्वरान् ईश्वरं तत्तुल्यांश्चेत्यर्थः ॥ २९ ॥ प्रीणन् प्रीणयन् संस्पृशन् संमर्दयन् ॥ ३० ॥ आत्मा चेतयिता साक्षी प्रकाशकः
स्वदृक् स्वप्रकाश अथ अतः कारणात् ॥ ३१ ॥ अनंतो बंधुरपि श्रीभार्याऽपि अजः पुत्रोऽपि ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ तच्छांत्यै संसारोपशमाय ॥ ३४ ॥